

[Jimmy Stahr]

ten. Hvis og når der en dag kommer nogle nye spil, så kunne vi hurtigt ændre afgiftsprocenten. Det gør vi faktisk ret ofte herinde.

I betragtning af regeringens langsommelighed og skyhed over for dette forslag virker det til gengæld helt overraskende, at man ikke viger tilbage for at skryde sin egen bejstring over forslaget ud. Allerede seks dage efter fremsættelsen skriver statsministeren i sin redegørelse om kriminalitetsbekæmpelse af 16. december 1986:

»Her er netop idræts- og foreningslivet af afgørende betydning. De unge får positive interesser og mulighed for at bruge deres energi på en god måde sammen med andre, både børn og voksne.

Derfor er det meget vigtigt, at man udnytter de store muligheder, som netop idræts- og foreningslivet frembyder, for at nå ud til de mange børn og unge . . .

For at støtte det frivillige foreningsarbejde har regeringen fremsat forslag om en ændring af tipsloven med henblik på at modvirke stagnationen i tipstilskuddene. Forslaget går ud på midlertidigt at nedsætte statsafgiften på tipning med 3 pct. . . Der vil herved være mulighed for, at idrætsorganisationerne kan fortsætte det store kulturelle og sociale arbejde, som også har en direkte og indirekte kriminalitetsforebyggende virkning.«

Redegørelsen skal først til behandling i marts måned, men jeg mener, at vi trænger til et godt citat i denne debat, og jeg synes, at statsministerens citat er fremragende. Der er bare ikke rigtig nogen vægt, synes jeg, i det, der bliver sagt, i forhold til det, vi behandler her.

Jeg tror nok, at man skal se meget positivt og optimistisk på det, hvis man mener, at en midlertidig ændring på 3 pct. kan dække de store visioner, statsministeren har i sin redegørelse. Jeg tror, at statsministeren er kommet lidt for højt op, men det kan være, at han heller ikke havde hørt det dér med det midlertidige, eller at det kun var 3 pct.

Der er nemlig ikke tale om, at man med dette forslag modvirker stagnation. Allerhøjest kan vi sige, at vi når op på nogenlunde det samme niveau, som vi har været på hele tiden. Jeg synes, at regeringens handlemåde i denne sag har været mærkelig. Men o.k., vi skal i hvert fald ikke forhale behandlingen. Lad os nu skynde os at få de her ting igennem.

Vi kan støtte tanken i regeringsforslaget om at nedsætte et spilleudvalg. Vi synes, udvalget skal udføre et grundigt stykke arbejde for at give et godt arbejdsgrundlag for en lovgivning. Vi ved, at det bliver et besværligt arbejde, og også derfor forekommer regeringsforslagets sammenkobling af udvalgsarbejde og afgiftsnedsættelse at være en smule hovedløs.

Vi ved også, at udvalgsarbejdet bliver følelsesladet. Derfor interesserer vi os selvfølgelig også for sammensætningen og beder ministeren løfte sløret lidt for den. Vi går ud fra som givet, at de kritiske organisationer bliver repræsenteret, så vi ikke efter udvalgsarbejdet skal til at lave nye forhandlingsomgange, for så bliver usikkerheden total, og det er denne sag faktisk for god til.

Flemming Jensen (KF):

Jeg ved ikke, om man må tale udenlandsk fra talerstolen, men det var dog eine grausame Salbe. Hvis man ikke havde kendt lovforslagene, skulle man tro, at det var 50 pct. difference, ikke 1 pct., og så skulle man ikke have læst bemærkningerne fra Socialdemokratiets og fra regeringens side, der stort set er enslydende. Det vil jeg hellere understrege, for det viser, at Socialdemokratiet og regeringspartierne, og jeg vil tro stort set hele Folketinget, føler et naturligt medansvar for de områder, tipsloven dækker. Det understreger også trods den tale, der just er holdt, at idrætten og det øvrige friluftsliv ikke skal gøres til genstand for partipolitisk strid. Der er ingen, der vil vinde herved, allermindst idrætten.

Umiddelbart er den eneste forskel – eller den store forskel, om man vil – mellem forslagene, at Socialdemokratiets er 15 mill. kr. »dyrere« end regeringens. Princip og fremgangsmåde er i øvrigt stort set de samme, argumentationen helt naturligt også.

Det er rigtigt, at idrætten har fået flere udøvere, det er en lykkelig kendsgerning. Den har påtaget sig flere opgaver, det er også godt. Lad mig her blot nævne arbejdet for ledige og hele det område, som Foreningen til Fremme af Motions- og Idrætstilbud, FMI, virker med, og hvor jeg vil bede en af ministrene fortælle, hvor langt man er kommet med at skaffe den fornødne økonomiske